

ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้งาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

พิทยาภรณ์ พุ่มพวง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ: 6 ตุลาคม 2568

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 28 ตุลาคม 2568

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 31 ตุลาคม 2568

สุธีรา ตีวิท

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สุรินทร์ พัทธ์สิทธิ์กุล

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ธัญพร ฟุ่งเฟื่อง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

นันทิกา สุเตนน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ ทศนคติต่อการใช้งาน และความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติต่อการใช้งาน กับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และ (3) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติต่อการใช้งาน ที่มีต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย งานวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติและการรับรู้เชิงบวกต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยเครื่องมือ AI ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ ChatGPT (ร้อยละ 86.75) รองลงมาคือ Canva (ร้อยละ 85.25) และ Google Gemini (ร้อยละ 56.0) ทั้งนี้ นักศึกษามีการรับรู้ประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 4.27) ทัศนคติต่อการใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 4.20) ความตั้งใจใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 4.17) และการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 4.01) อยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก นอกจากนี้ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พบว่าตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเฉพาะทัศนคติต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์สูงสุดกับความตั้งใจใช้งาน ($r = .673$) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแสดงให้เห็นว่า

ตัวแปรอิสระทั้งสาม ได้แก่ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติต่อการใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ($R^2 = 0.766$, $p < .001$) โดยมีลำดับอิทธิพลจากมากไปน้อยคือ ทัศนคติต่อการใช้งาน ($\beta = .531$, $p < .001$) การรับรู้ประโยชน์ ($\beta = .191$, $p < .001$) และการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน ($\beta = .178$, $p < .001$) ผลการวิจัยสะท้อนว่า ทัศนคติในเชิงบวกเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ผลักดันให้นักศึกษามีความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยี AI ซึ่งผลลัพธ์นี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และนโยบายส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสถาบันอุดมศึกษาอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การยอมรับเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ความตั้งใจใช้งาน

Factors of Artificial Intelligence (AI) Technology Acceptance Influencing Usage Intentions Among Students at Chiang Rai Rajabhat University

Pittayaphorn Pumpuang

Faculty of Management Science, Chiang Rai Rajabhat University

Received: 6 October 2025

Revised: 28 October 2025

Accepted: 31 October 2025

Sutheera De wit

Faculty of Management Science, Chiang Rai Rajabhat University

Surin Phithaksikul

Faculty of Management Science, Chiang Rai Rajabhat University

Thanyaporn Fungfuang

Faculty of Management Science, Chiang Rai Rajabhat University

Nanthika Sutenan

Faculty of Management Science, Chiang Rai Rajabhat University

Abstract

This research aimed to (1) to examine the levels of perceived ease of use, perceived usefulness, attitude toward use, and behavioral intention to use artificial intelligence (AI) technology among students at Chiang Rai Rajabhat University (2) to investigate the relationships between perceived ease of use, perceived usefulness, and attitude toward use and the behavioral intention to use AI technology and (3) to analyze the influence of perceived ease of use, perceived usefulness, and attitude toward use on the behavioral intention to use AI technology among students at Chiang Rai Rajabhat University. A quantitative research design was employed using an online questionnaire as the main instrument. The sample consisted of 400 undergraduate students. The data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The results revealed that students demonstrated highly positive perceptions and attitudes toward AI technology. The most commonly used AI tools were ChatGPT (86.75%), Canva (85.25%), and Google Gemini (56.0%). The overall mean scores indicated high to very high levels of perceived usefulness ($M = 4.27$), attitude toward use ($M = 4.20$),

behavioral intention ($M = 4.17$), and perceived ease of use ($M = 4.01$). The correlation analysis showed that all variables were positively and significantly related at the .01 level, with the strongest relationship found between attitude and behavioral intention ($r = .673$).

The multiple regression analysis indicated that perceived ease of use, perceived usefulness, and attitude toward use had significant positive effects on behavioral intention ($R^2 = 0.766$, $p < .001$). The most influential predictor was attitude toward use ($\beta = .531$, $p < .001$), followed by perceived usefulness ($\beta = .191$, $p < .001$) and perceived ease of use ($\beta = .178$, $p < .001$). These findings highlight that a positive attitude plays a crucial role in motivating students to adopt AI technology. The results provide valuable implications for curriculum development, instructional innovation, and strategic policies to promote sustainable AI integration in higher education institutions.

Keywords: Technology acceptance, Artificial Intelligence (AI), Technology Acceptance Model (TAM), Behavioral intention

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบอุดมศึกษา ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการสนับสนุนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized Learning) ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลที่กว้างขึ้น (McKinsey & Company, 2021) โดยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้ถูกนำมาใช้ในการออกแบบสื่อการเรียนรู้ การให้ข้อเสนอแนะต่อผู้เรียน รวมถึงการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของผู้เรียน (Zawacki-Richter et al., 2019) สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ไม่เพียงแต่เป็นเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Luckin, 2018)

ในบริบทเชิงนโยบายของประเทศไทยยังสะท้อนความต้องการกำลังคนด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับหลักสูตรและโครงสร้างการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ให้แก่นักศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ สอดคล้องกับนโยบาย Thailand Digital Economy and Society Development Plan และแผนพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลที่ดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (DEPA) และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) ที่เน้นการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และด้านดิจิทัลขั้นสูงสำหรับบุคลากรรุ่นใหม่ (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2565; สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2566) อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับ Thailand AI Ethics Guidelines ที่ประกาศโดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมในปี 2021 เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในประเทศอย่างมีความรับผิดชอบ (Ministry of Digital Economy and Society, 2021) ซึ่งทำให้ตอกย้ำบทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยไทยในการเป็นกลไกหลักในการผลิตบุคลากรคุณภาพเพื่อรองรับเศรษฐกิจฐานเทคโนโลยีในอนาคต ปัจจุบันนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เริ่มนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการเรียนรู้มากขึ้น เช่น ChatGPT, Canva และ Google Gemini แต่ส่วนใหญ่ยังใช้เพื่อความสะดวกในงานพื้นฐานมากกว่าการพัฒนาทักษะเชิงลึก อีกทั้งยังเผชิญปัญหาด้านความเข้าใจ ทักษะคิด และโครงสร้างสนับสนุนที่จำกัด ทำให้ระดับการยอมรับและการใช้งานจริงยังไม่สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐที่ส่งเสริมการใช้ AI ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งบริบทของการวิจัยในประเทศไทยยังมีจำกัดและมักเป็นเชิงนโยบายหรือภาพรวม มากกว่าการทดสอบปัจจัยในระดับสถาบัน (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2565; สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2566; Ministry of Digital Economy and Society, 2021) ขณะเดียวกัน วรรณกรรมสากลชี้ให้เห็นถึงโอกาสและความท้าทายของการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน (Zawacki-Richter et al., 2019) ช่องว่างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาที่เจาะลึกถึงบทบาทของการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติต่อการใช้งาน ที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้

งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษาในบริบทจริงของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งยังไม่มีงานวิจัยใดในประเทศไทยที่ให้คำอธิบายอย่างเป็นระบบ การศึกษาค้นคว้าจึงมุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อตอบโจทย์ช่องว่างทางวิชาการดังกล่าว (Davis, 1989; Venkatesh & Davis, 2000)

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้งานเทคโนโลยีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยเน้นวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยี เพื่อสร้างองค์ความรู้เชิงประจักษ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีในกลุ่มนักศึกษา ทั้งนี้ผลลัพธ์ของการศึกษาจะเป็นแนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอน การเสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัล ตลอดจนการกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษาอย่างยั่งยืน

การทบทวนวรรณกรรม และกรอบแนวคิด และสมมติฐานการวิจัย (Literature Review and Conceptual Framework and Research Hypothesis)

ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM)

ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ที่พัฒนาโดย Davis (1989) ถือเป็นกรอบทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการศึกษาพฤติกรรมการยอมรับและการใช้งานเทคโนโลยี โดยมีสาระสำคัญว่าการยอมรับเทคโนโลยีขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEOU) และการรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness: PU) ซึ่งมีอิทธิพลต่อทัศนคติ (Attitude: ATT) และนำไปสู่ความตั้งใจใช้งาน (Behavioral Intention: BI) และการใช้งานจริงในที่สุด (Davis, 1989) โดยมีงานวิจัยจำนวนมากทั้งในระดับนานาชาติและในประเทศไทย ได้นำแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีไปใช้เพื่อทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีในหลายบริบท ทั้งการศึกษา ธุรกิจ และบริการดิจิทัล (Venkatesh & Davis, 2000) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) **ความตั้งใจใช้งาน (Behavioral Intention: BI)** หมายถึง ระดับความตั้งใจหรือความพร้อมของบุคคลที่จะนำเทคโนโลยีมาใช้จริงในอนาคต ซึ่งถือเป็นตัวแปรสำคัญที่สะท้อนแนวโน้มพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี (Ajzen, 1991; Davis, 1989) ภายใต้ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ความตั้งใจใช้งานทำหน้าที่เป็นผลลัพธ์ของการรับรู้และทัศนคติ โดยงานวิจัยจำนวนมากพบว่า การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานและการรับรู้ประโยชน์ส่งผลเชิงบวกต่อการสร้างทัศนคติในการใช้งานเทคโนโลยี และเมื่อผู้ใช้มีทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีจะนำไปสู่ระดับความตั้งใจใช้งานที่สูงขึ้น ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการใช้งานจริงในอนาคต (Venkatesh & Davis, 2000; Venkatesh, Morris, Davis, & Davis, 2003; Zawacki-Richter, Marín, Bond, & Gouverneur, 2019; McKinsey & Company, 2021)

(2) **การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEOU)** หมายถึงการที่ผู้ใช้เชื่อว่าเทคโนโลยีนั้นสามารถเรียนรู้และใช้งานได้อย่างไม่ซับซ้อน ยิ่งนักศึกษารับรู้ว่าเป็นเทคโนโลยี มีความ

สะดวกและไม่ยุ่งยาก อาจก่อให้เกิดแนวโน้มที่จะยอมรับและนำมาใช้จริงมากขึ้น ซึ่งการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานได้รับการยืนยันจากงานวิจัยว่า หากผู้ใช้รับรู้ว่าคุณเทคโนโลยีสามารถใช้งานได้โดยง่าย ย่อมก่อให้เกิดทัศนคติที่เป็นบวกต่อคุณเทคโนโลยีนั้นโดยตรง และในขณะเดียวกันยังมีผลทางอ้อมที่ส่งผ่านไปถึงความตั้งใจใช้งาน เนื่องจากทัศนคติที่ดีจะเพิ่มแรงจูงใจภายในในการนำเทคโนโลยีมาใช้จริง (Venkatesh & Bala, 2008)

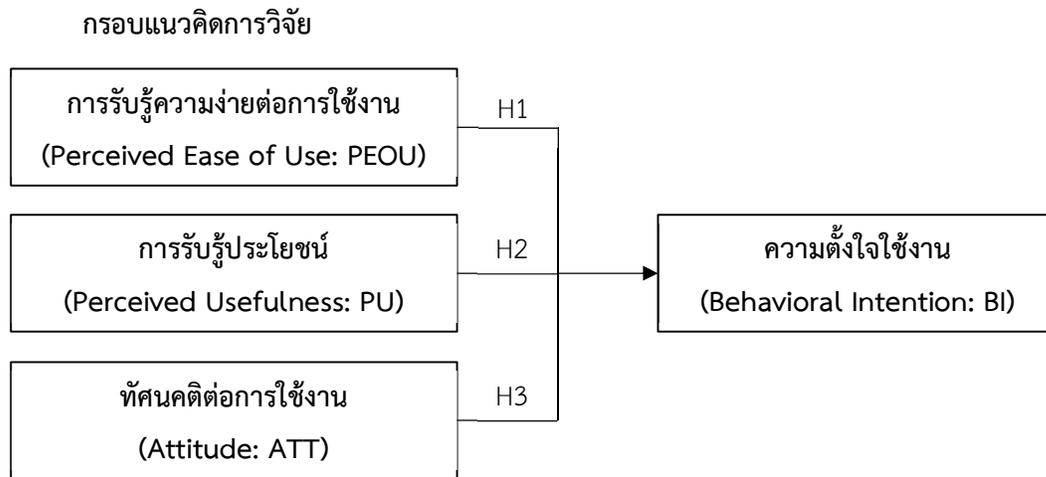
(3) การรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness: PU) หมายถึง ความเชื่อว่าเทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพหรือคุณภาพในการเรียนรู้และการทำงาน ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ได้รับการยืนยันว่ามีอิทธิพลสูงสุดต่อความตั้งใจใช้งานในหลายงานวิจัย โดยรายงานของ McKinsey & Company (2021) ระบุว่า การนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในสถาบันการศึกษาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาและกระบวนการ ผ่านการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะบุคคล (personalized learning) ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และสนับสนุนการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหาเชิงซับซ้อน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) ได้อย่างมีนัยสำคัญ ขณะเดียวกันยังมีการวิจัยที่พบว่า ผู้เรียนที่รับรู้ถึงคุณค่าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการทำให้การเรียนรู้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น มักจะแสดงเจตคติและความตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (Zawacki-Richter, Marín, Bond, & Gouverneur, 2019) ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ไม่เพียงเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนการสอน แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (Luckin, 2018)

(4) ทัศนคติต่อการใช้งาน (Attitude: ATT) เป็นตัวแปรที่สะท้อนถึงความรู้สึกหรือการประเมินเชิงบวกหรือลบที่บุคคลมีต่อการใช้งานเทคโนโลยี ซึ่งถือเป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี (Ajzen, 1991) ภายใต้ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ทัศนคติทำหน้าที่เป็นตัวแปรสื่อกลางระหว่างการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และการรับรู้ประโยชน์ นำไปสู่ความตั้งใจใช้งาน กล่าวคือ เมื่อผู้ใช้รับรู้ว่าคุณเทคโนโลยีสามารถใช้งานได้ง่าย และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการทำงาน จะส่งผลให้เกิดทัศนคติในเชิงบวก และการเกิดทัศนคติที่ดีนี้เกิดเป็นแรงผลักดันสำคัญที่เพิ่มความตั้งใจในการนำเทคโนโลยีมาใช้จริง (Venkatesh & Davis, 2000; Venkatesh, Morris, Davis, & Davis, 2003)

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI)

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ได้รับการอธิบายว่าเป็นศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งสร้างระบบหรือเครื่องจักรที่สามารถเลียนแบบความสามารถของมนุษย์ เช่น การเรียนรู้ การตัดสินใจ การจดจำ และการประมวลผลภาษา (IBM, 2024) โดยสามารถจำแนกได้เป็นปัญญาประดิษฐ์

แบบจำกัด (Narrow AI) ที่ทำงานเฉพาะด้าน และปัญญาประดิษฐ์แบบทั่วไป (Artificial General Intelligence: AGI) ที่มุ่งเน้นความสามารถหลากหลายใกล้เคียงมนุษย์ (Latif, Qadir, Qayyum, & et al., 2023) ในด้านการศึกษางานวิจัยพบว่าปัญญาประดิษฐ์ (AI) ถูกนำมาใช้ทั้งในระบบสอนอัจฉริยะ การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และการประเมินผลอัตโนมัติ (Zawacki-Richter, Marin, Bond, & Gouverneur, 2019) อีกทั้งยังสนับสนุนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized Learning) ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Luckin, 2018; McKinsey & Company, 2021) รวมถึงเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีส่วนร่วมของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม การนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในบริบทการศึกษายังเผชิญความท้าทาย เช่น ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลผู้เรียน อคติของโมเดล และประเด็นทางจริยธรรม ซึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม (Kamalov, Calong, & Gurrib, 2023)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (H1)

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (H2)

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (H3)

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้งานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดในการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทุกชั้นปี จำนวน 9,381 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2568)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) สำหรับกรณีที่ทราบจำนวนประชากรแน่ชัด โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 384.6 คน เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEOU)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness: PU)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้งาน (Attitude: ATT)

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจใช้งาน (Behavioral Intention: BI)

ข้อคำถามในแต่ละส่วนมีการวัดมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ ระดับ 1 เท่ากับ เห็นด้วยน้อยที่สุด ถึง ระดับ 5 เท่ากับ เห็นด้วยมากที่สุด

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

(1) การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในการวิจัย เพื่อนำมาปรับแก้ไขในแบบสอบถามที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปทำการทดสอบในขั้นถัดไป โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00

(2) การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความเข้าใจของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามว่ามีการสื่อความหมายตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.932 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.70 ตามข้อเสนอของ Nunnally (1978) แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อถือได้ในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ Google Forms ระหว่างเดือนมีนาคม – มิถุนายน พ.ศ. 2568 โดยเผยแพร่แบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กลุ่ม Line ของนักศึกษาในแต่ละสาขา และเพจประชาสัมพันธ์ของคณะต่างๆ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความยินยอม (Informed Consent) ก่อนตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจถึงสิทธิในการเข้าร่วมและถอนตัวจากการตอบได้ทุกเมื่อ หลังจากเผยแพร่แบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด ได้รับการตอบกลับจำนวน 400 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับ (Response Rate) ร้อยละ 100 ซึ่งถือว่าสูงและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือสำหรับการเก็บข้อมูลออนไลน์ (Dillman, Smyth, & Christian, 2014) เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วได้แบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 400 ชุด

สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและแนวโน้มของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ และชั้นปีการศึกษา และการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) รวมถึงการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบอิทธิพลของการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติต่อการใช้งานที่มีต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และ LGBTQ+ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ด้านระดับของชั้นปีการศึกษา พบว่า นักศึกษา

ชั้นปีที่ 4 มีสัดส่วนสูงสุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และน้อยที่สุดคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ในการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่นักศึกษาเลือกใช้ 3 อันดับแรก ได้แก่ ChatGPT มีการใช้งานมากที่สุด จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75 รองลงมาคือ Canva จำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 85.25 และ Google Gemini จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของตัวแปรที่เกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทุกตัวแปรอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การรับรู้ประโยชน์ (PU) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.755 รองลงมาคือทัศนคติต่อการใช้งาน (ATT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.747 และความตั้งใจใช้งาน (BI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.778 ขณะที่ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU) แม้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.826) แต่ก็ยังจัดอยู่ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามีการรับรู้เชิงบวกต่อการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ของปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ในการทดสอบสมการถดถอย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความตรงของข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์พบว่า มีค่า VIF เท่ากับ 1.2-2.5 น้อยกว่า 10 มีค่าต่ำ ซึ่งแสดงถึงการไม่ก่อให้เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง .582 - .673 ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่ไม่สูงนัก และค่า Durbin Watson มีค่าเท่ากับ 2.0 ซึ่งแสดงถึงข้อมูลไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Auto Correlation) แสดงถึงข้อมูลสามารถนำไปวิเคราะห์สมการถดถอยได้ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ของปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตัวแปร	PEOU	PU	ATT	BI
การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU)	1	.621**	.587**	.532**
การรับรู้ประโยชน์ (PU)	.621**	1	.654**	.601**
ทัศนคติต่อการใช้งาน (ATT)	.587**	.654**	1	.673**
ความตั้งใจใช้งาน (BI)	.532**	.601**	.673**	1

หมายเหตุ: **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับ การรับรู้ประโยชน์ (PU) ($r = .621$) ทัศนคติ (ATT) ($r = .587$) และ ความตั้งใจใช้งาน (BI) ($r = .532$) แสดงว่าการรับรู้ว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ใช้งานง่ายช่วยเสริมการรับรู้ประโยชน์และทัศนคติที่ดีซึ่งนำไปสู่ความตั้งใจใช้งานจริง ขณะเดียวกัน การรับรู้ประโยชน์ (PU) มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับ ทัศนคติ (ATT) ($r = .654$) และ ความตั้งใจใช้งาน (BI) ($r = .601$) อีกทั้ง ทัศนคติ (ATT) มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับ ความตั้งใจใช้งาน (BI) ($r = .673$) ซึ่งยืนยันว่าทัศนคติที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ผลักดันให้นักศึกษามีความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI)

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	P-Value
การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU)	0.176	0.178	4.200	$p < .001^{***}$
การรับรู้ประโยชน์ (PU)	0.203	0.191	4.251	$p < .001^{***}$
ทัศนคติต่อการใช้งาน (ATT)	0.572	0.531	13.685	$p < .001^{***}$
(Constant)	0.194	-	1.672	0.095

$R = 0.875$, $R^2 = 0.766$, Adjusted $R^2 = 0.764$, $F = 431.20$, $p < .001$

หมายเหตุ: ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU) การรับรู้ประโยชน์ (PU) และทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน (ATT) มีผลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (BI) ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยทัศนคติต่อการใช้งาน (ATT) มีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = .531, p < .001$) รองลงมาคือ การรับรู้ประโยชน์ (PU) ($\beta = .191, p < .001$) และการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU) ($\beta = .178, p < .001$) ตามลำดับ โมเดลการถดถอยที่ได้สามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) คือ $R = 0.875, R^2 = 0.766, \text{Adjusted } R^2 = 0.764, F = 431.20, p < .001$ แสดงให้เห็นว่าโมเดลการถดถอยนี้มีความเหมาะสมและสามารถทำนายความตั้งใจใช้งานได้อย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU) การรับรู้ประโยชน์ (PU) และทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน (ATT) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้งาน (BI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ของ Davis ในปี 1989 ที่ได้ระบุว่า การรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งานและการรับรู้ประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดทัศนคติและสามารถนำไปสู่ความตั้งใจใช้งานจริง โดยผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Venkatesh และ Davis (2000) และ Venkatesh, Morris, Davis, และ Davis (2003) ที่ยืนยันว่าทัศนคติเป็นตัวแปรสื่อกลางสำคัญระหว่าง การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ และความตั้งใจใช้งาน ขณะเดียวกันยังสนับสนุนผลการศึกษาของ Zawacki-Richter, Marín, Bond และ Gouverneur (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีบทบาทในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้งานในกลุ่มนักศึกษา

ผลงานวิจัยพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้งานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ($\beta = .531, p < .001$) แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้จริงมากกว่าปัจจัยอื่น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม (Theory of Planned Behavior: TPB) ของ Ajzen (1991) ที่อธิบายว่า ทัศนคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมผ่านความตั้งใจอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่การรับรู้ประโยชน์ (PU) และการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (PEOU) แม้จะมีอิทธิพลน้อยกว่า แต่ก็ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างทัศนคติและเสริมแรงจูงใจให้เกิดการใช้งานจริงของนักศึกษา อีกทั้งผลการศึกษายังสอดคล้องกับรายงานของ McKinsey & Company (2021) ที่ระบุว่า การนำเทคโนโลยี

ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามาใช้ในการภาคการศึกษาสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และสนับสนุนทักษะการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการวิเคราะห์พบว่า การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEOU) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Behavioral Intention: BI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .532$, $\beta = .178$, $p < .001$) แสดงว่านักศึกษาที่รับรู้ว่าการใช้งาน AI ใช้งานได้ง่าย สะดวก ไม่ซับซ้อน และสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ด้วยตนเอง มีแนวโน้มที่จะตั้งใจใช้เทคโนโลยีดังกล่าวมากขึ้นผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (1989) ในแบบจำลอง Technology Acceptance Model (TAM) ที่ระบุว่า การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีโดยตรง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Venkatesh และ Davis (2000) ที่พบว่า ผู้ใช้ที่รู้สึกว่าเทคโนโลยีใช้งานได้ง่าย จะเกิดทัศนคติที่ดีและมีความตั้งใจใช้งานเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับบริบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่คุ้นเคยกับเครื่องมือ AI เช่น ChatGPT และ Canva ซึ่งมีอินเทอร์เน็ตที่เป็นมิตรและตอบสนองต่อการใช้งานได้รวดเร็ว

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการวิเคราะห์พบว่า การรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness: PU) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งาน ($r = .601$, $\beta = .191$, $p < .001$) ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มองว่าเทคโนโลยี AI ช่วยให้การเรียนรู้ การสืบค้นข้อมูล และการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จะมีความตั้งใจใช้งาน AI ในชีวิตประจำวันและการเรียนสูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สนับสนุนแนวคิดของ Davis (1989) ที่อธิบายว่า การรับรู้ประโยชน์เป็นตัวทำนายสำคัญของความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยี และสอดคล้องกับงานของ Venkatesh และ Davis (2000) ซึ่งชี้ว่าผู้ใช้ที่เห็นประโยชน์ของเทคโนโลยีจะมีแนวโน้มยอมรับและใช้เทคโนโลยีนั้นต่อเนื่อง ในบริบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เทคโนโลยี AI ถูกนำมาใช้ช่วยในการเรียน เช่น การสรุปบทเรียน การแปลภาษา และการจัดทำรายงาน ทำให้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา ให้ให้นักศึกษาสามารถหาข้อมูลหรือความรู้ได้สะดวกขึ้น ทำงานได้รวดเร็วขึ้น สามารถพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น โดยมองว่า AI เป็นเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา ส่งผลให้ผู้รับรู้ถึงคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทัศนคติต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการวิเคราะห์พบว่า ทัศนคติต่อการใช้งาน (Attitude toward Use: ATT) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานในระดับสูงที่สุด ($r = .673$, $\beta = .531$, $p < .001$) แสดงว่าผู้ที่มีทัศนคติ

ในเชิงบวกต่อเทคโนโลยี AI เช่น มองว่า AI เป็นเครื่องมือที่ทันสมัย น่าเชื่อถือ และมีคุณค่าต่อการพัฒนา จะมีแนวโน้มตั้งใจใช้งานสูงกว่าผู้ที่มีทัศนคติเป็นกลางหรือเชิงลบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Fishbein และ Ajzen (1975) ใน Theory of Reasoned Action (TRA) และของ Davis (1989) ที่ชี้ว่า ทัศนคติเป็นตัวแปรกลางสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้งานเทคโนโลยีโดยตรง นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานของ Zawacki-Richter, Marín, Bond, และ Gouverneur (2019) ที่พบว่า ทัศนคติของผู้เรียนมีบทบาทสำคัญต่อการนำเทคโนโลยี AI มาใช้ในการเรียน มีความสนใจที่จะใช้งานโดยมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการใช้ AI มาประยุกต์ใช้ในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นจึงสามารถอธิบายได้ว่าทัศนคติของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีความความเปิดกว้างในการยอมรับที่จะใช้เทคโนโลยี และ มีความสนใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดความตั้งใจใช้งาน AI อย่าง ต่อเนื่อง

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 (H1) ที่ว่า การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย ข้อที่ 2 (H2) ที่ว่า การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งาน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และข้อที่ 3 (H3) ที่ว่า ทัศนคติ ต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมหรือหลักสูตรเสริมที่มุ่งเน้นการสร้างทัศนคติเชิงบวกของนักศึกษา ที่มีต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้เชิงโครงการ การเรียนรู้ เชิงประสบการณ์ เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้จริง
2. ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัลหรือระบบสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน อันนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติและ ความตั้งใจในการใช้งานอย่างต่อเนื่อง
3. คณาจารย์ควรได้รับการพัฒนาและสนับสนุนให้มีทักษะในการบูรณาการเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ากับการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างไปยังมหาวิทยาลัยในภูมิภาคอื่น รวมทั้งสถาบันการศึกษาประเภทต่างๆ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งสามารถช่วยเพิ่มความครอบคลุมของผลการวิจัย
2. ควรพิจารณาเพิ่มเติมปัจจัยด้านจิตวิทยาและพฤติกรรม เช่น ความเชื่อมั่นในตนเองด้านดิจิทัล การรับรู้ความเสี่ยง หรือแรงจูงใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อเพิ่มความลึกซึ้งในการอธิบายกลไกที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มากยิ่งขึ้น
3. ควรใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยควบคู่การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อให้สามารถสะท้อนมุมมอง ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม
4. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อสำรวจความแตกต่างในรูปแบบการยอมรับและการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่อาจสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของศาสตร์แต่ละแขนงที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) รวมถึงหน่วยงานด้านดิจิทัล เช่น สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (DEPA) และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) ควรกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในภาคการศึกษามากยิ่งขึ้น
2. ภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรสามารถเข้าถึงและใช้งานได้อย่างเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ
3. ควรกำหนดมาตรการและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมและความปลอดภัยในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ภายในสถาบันการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความกังวลที่อาจเกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าว
4. ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ในการพัฒนาหลักสูตรนวัตกรรม และแพลตฟอร์มเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลในระดับประเทศ

เอกสารอ้างอิง (References)

- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (2568). รายงานข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2568. สำนักงานทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2566). รายงานประจำปี พ.ศ. 2566: ยุทธศาสตร์ AI แห่งชาติ (Thailand National AI Strategy and Action Plan พ.ศ. 2565 – 2570). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. สืบค้นจาก <https://ai.in.th/wp-content/uploads/2024/06/AI-Thailand-Annual-Report-2023.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2565). รายงานแผนพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัล พ.ศ. 2565 – 2570. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. สืบค้นจาก <https://www.depa.or.th/th/article-view/digital-workforce-development-plan>
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2), 179–211.
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13(3), 319–340.
- Dillman, D. A., Smyth, J. D., & Christian, L. M. (2014). *Internet, phone, mail, and mixed-mode surveys: The tailored design method* (4th ed.). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- ETDA. (2023). *Thailand Internet user behavior 2023 report*. Electronic Transactions Development Agency (ETDA).
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, attitude, intention, and behavior: An introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- IBM. (2024). *What is artificial intelligence (AI)?* Retrieved October 29, 2025, from <https://www.ibm.com/think/topics/artificial-intelligence>
- Kamalov, F., Calong, R., & Gurrib, I. (2023). *Ethical implications of AI in higher education*. <https://arxiv.org/abs/2305.18303>
- Latif, S., Qadir, J., Qayyum, A., et al. (2023). *Artificial general intelligence: Key concepts and future directions*. <https://arxiv.org/abs/2304.12479>
- Luckin, R. (2018). *Machine learning and human intelligence: The future of education for the 21st century*. London: UCL Institute of Education Press.
- McKinsey & Company. (2021). *The state of AI in 2021*. <https://www.mckinsey.com/capabilities/quantumblack/our-insights/the-state-of-ai-in-2021>

- Ministry of Digital Economy and Society. (2021). *Thailand artificial intelligence (AI) ethics guidelines*. Bangkok: MDES.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Venkatesh, V., & Bala, H. (2008). Technology acceptance model 3 and a research agenda on interventions. *Decision Sciences*, 39(2), 273–315.
- Venkatesh, V., & Davis, F. D. (2000). A theoretical extension of the technology acceptance model: Four longitudinal field studies. *Management Science*, 46(2), 186–204.
- Venkatesh, V., Morris, M. G., Davis, G. B., & Davis, F. D. (2003). User acceptance of information technology: Toward a unified view. *MIS Quarterly*, 27(3), 425–478.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York, NY: Harper & Row.
- Zawacki-Richter, O., Marín, V. I., Bond, M., & Gouverneur, F. (2019). Systematic review of research on artificial intelligence applications in higher education – Where are the educators? *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 16(1), 1–27. doi:10.1186/s41239-019-0171-0